

03.11.2019 г. / 00:33:41

Родолюбие

Ново допълнение към статията "Театърът на антихриста"

Един от образите, които представлява известната статуя на "свободата" е всъщност **МНОГО ЗЛОВЕЩ СИМВОЛ НА ЕЗИЧЕСТВОТО - БОГИНЯТА НА ПЪКАЛА ХЕКАТА** (На древногръцки: *Ἑκάτη, Hekátē*):

Приета е също и като лунна богиня. В късните изображения тя е представена като тройна фигура. Свързва се не само с фазите на Луната, но също с нощните тайни и тройния кръстопът.

Два от образите имат лунен сърп (рога) на главите си и единия от тях държи факли:

Според древната митология тя се асоциира също и с **пътеводна светлина, МАГИИ, ВЪЛШЕБСТВА, ПОЗНАНИЯ ЗА БИЛКИТЕ, ОТРОВНИТЕ РАСТЕНИЯ, НЕКРОМАНТИЯТА (ВИКАНЕТО НА МЪРТВИ) И ДУХОВЕТЕ**. Въздигана е често в ранг на **НАЙ-ВЕЛИКА ИЗМЕЖДУ БОГИНИТЕ - ТЯХНА МАЙКА!** Ето още нейни образи и статуи:

Интересното е, че статуята на "свободата" се асоциира и с мъжки божества.

Този персонаж, **с трудно определим пол**, подарен от френските масони на техните американски "братя" и носещ факел, е посрещал емигрантите, бягащи от европейските войни в Ню Йорк, който не случайно наречен „голямата ябълка“.

"богът" на който ДВУПОЛОВАТА статуя най-очевидно

прилича е древногръцкия Хелиос.

Неговата 22 метрова статуя са виждали в миналото моряците и пътниците, посещаващи пристанището на остров Родос:

Пред очите на родосци се е издигал висок и строен юноша – бог с лъчист венец на главата.

Другия мъжки персонаж, който американския символ копира е древноиранския езически „бог“ Митра. Както виждаме, подобни на хекатените рогати венци, килнати шапчици, копия и факли.

Такава голяма и зловеща статуя **ХЕРМАФРОДИТ**, "краси" и центъра на София. Какво е посланието на символите?

Жена (мъж), облечена в траурно черно, държаща погребален венец в една ръка, а в другата – монети, с които езичниците закриват очите на мъртвите, в добавка има кукумявка (данайска сова) – птицата на смъртта в българската народна митология, а лицето ѝ е с кухи очни ябълки като на шумерското божество Лилит – нощен женски демон, покровител на проституцията в Месопотамия, на всичко отгоре **с женски гърди и мъжки член ПРОЗИРАЩИ ПРЕЗ ЕФИРНАТА МАТЕРИЯ! Статуя на разврата и смъртта!**

Всъщност тази статуя представлява отново езическа богиня, но този път тя е „великата“ богиня, позната в древността под името Танит (някъде я пишат Танис). Тя е съпруга на същия този Баал (или Ваал), за когото говорихме вече. Картагенците са и' направили множество скулптури. Такава богиня има сред много народи, под други имена:

Кибела (на гръцки: Κυβέλη). Почитали я в големи части на Мала Азия, както и в Тракия. Кибела е наричана още и Велика майка, Майка на боговете и всичко живо на земята. Богинята обединявала в себе си двата пола, а нейните жреци сами се скопявали.

Първият храм на Кибела е бил построен от сина ѝ цар Мидас в Песинунт.

Култът на Кибела (Magna Mater) е въведен в Рим на 4 април 204 пр.н.е., когато **„черният камък“ (метеорит), символ на богинята, е преместен от Песинт, (Фригия) и е поставен в Палатинския храм.**

Хатхор (в древен Египет е богиня на любовта и хранителка на фараоните).

ТЯ СЪЩО Е ИЗОБРАЗЯВАНА С РОГА, с които издига Слънцето на небето. ГЛАВНА БОГИНЯ В ПАНТЕОНА И СЪПРУГА НА ГЛАВНОТО БОЖЕСТВО ХОР - БОГА НА СЪВРЕМЕННАТА ЮДОМАСОНСКА СЕКТА.

"ВСЕВИЖДАЩОТО" МУ ОКО Е ОСНОВЕН СИМВОЛ НА НОВИТЕ ЕЗИЧНИЦИ ОКУЛТИСТИ. Сватбата им е толкова почитана, че всяка година нейната статуя и тази на Хор били изнасяни от храмовете за да се отпразнува годишнината.

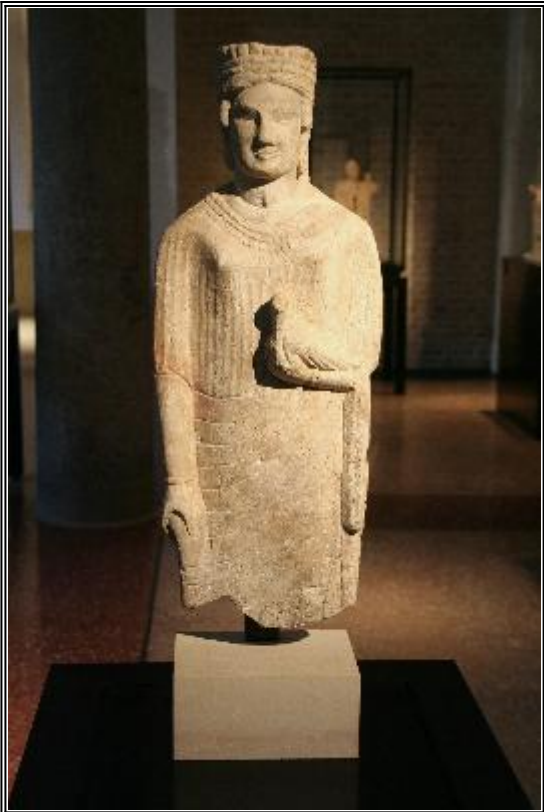
**ХАТХОР СЪЩО Е ДВУПОЛОВА КАТО КИБЕЛА!
ХАРАКТЕРИЗИРАЛА СЕ С АНДРОГИННОСТ- Термин,
който произлиза от гръцкото ανήρ, корен ανδρ- (anér,
andr-, означаващо мъж) и γυνή (gyné, означаващо жена),
и се отнася до комбинацията на мъжествени и
женствени черти и характеристики (ВЪПРОСНИТЕ
ХЕРМАФРОДИТИ - ДВУПОЛОВИ ДЕМОНИ, ПАДНАЛИ
АНГЕЛИ).**

Този образ е познат в други митологии с имената Астарта, Ашера (ханаанска върховна богиня), Афродита, Венера, Ищар, Селена и т.н.

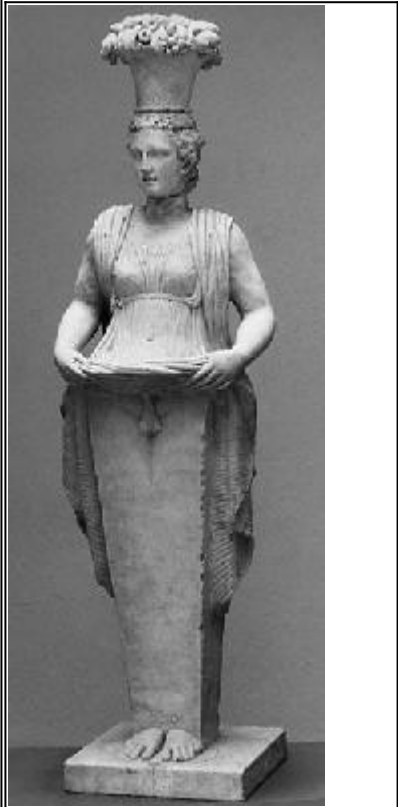
Ето например древни статуи на Афродита (*позната още и с мъжко име Афродитус, а в римския пантеон като Венера*), показващи **ОТКРИТО РАЗВРАТА И ДЕМОНИЧНАТА И' СЪЩНОСТ:**

Гръцка скулптурна група - Афродита, Ерос и „бог“ Пан. 100 години пр. Р.Х. (3 демона в различни форми)

*Афродита - V в. пр. Р. Х.
Статуя от Кипър.
Познатата ни цилиндрична
корона и птицата на ръката*

*Древна статуя на
Афродита
(Афродитус) с
мъжки полов член.
Национален музей в
Стокхолм*

*Подобна фигура
от IV в. пр. Р.Х.*

Следват още подобни образи на блудни, рогати, двуполови, лунни богини (бесове), стоящи на централно място в различните езически пантеони, често дори като "Богини-Майки", **КОИТО ПОД ЕДИН ИЛИ ДРУГ ВИД СА БИЛИ НА ПОКЛОНЕНИЕ У РЕНЕСАНСОВИТЕ ЮДОМАСОНИ - "ПРОСВЕТИТЕЛИ" НА ЕВРОПА, А СЕГА ВОДЯТ ДУХОВНО ТЕХНИТЕ ДЖЕНДЪР НАСЛЕНДНИЦИ И РАЗНИ ПЕДОФИЛСКИ ЛЪЖЕ РЕЛИГИИ:**

Селена, в древногръцката митология е **богиня на луната**. Смятало се, че **предизвиква видения и влияе на сънищата**, подсъзнанието, интуицията и мечтите.

Астарта (на гръцки: Ασάρτη) е финикийска богиня на плодородието, **войната и чувствената любов**. В класическата епоха Астарта се е считала за **богиня на луната**. По свидетелства на гръцки и римски литературни източници, Астарта е отъждествявана със Селена и Афродита.

Ищар е акадска богиня, съответстваща на шумерската Инана/Ининин. Богиня на плодородието, **любовта и войната**. Във Вавилонския пантеон те я божественото олицетворение на **планетата Венера**. Ищар се асоциира предимно със **сексуалността**; култът се свързва с т.нар. „свещена проституция“. Наричана е още и „куртизанка на боговете“.

Рогатата Инана е шумерска богиня на плодородието, *плътската любов, битките и раздора, господарка на планетата Венера.* Инана е един от централните образи в шумерския пантеон, преминал и в акадската митология под името Ищар.

Плочка с друг образ на Инана, на който се вижда нейния символ - осем лъчевата звезда, символизираща Венера и полумесеца на нейния баща Син

Отново древни образи на Хеката, богинята на небесното светило Луна и на **МАГИИТЕ, ВЪЛШЕБСТВОТА, ВИКАНЕТО НА МЪРТВИ И НА ДЕМОНИ**. Както казахме тя е въздигана в ранг на **НАЙ-ВЕЛИКА ИЗМЕЖДУ БОГИНИТЕ И ТЯХНА МАЙКА**.

Забележете повтарящото се при различни богини присъствие на полумесец и името или образа на звезда (т.е. планетата Венера).

THE SABBAIC GOAT

От Венера (Деница) е паднал гордия ангел, както знаем от Библията: „Как падна ти от небето, деннице, сине на зората! Разби се о земята ти, който тъпчеше народите. А в сърце си думаше: ще възляза на небето, ще издигна престола си по-горе от Божиите звезди и ще седна на планината в събора на боговете, накрай север; ще възляза в облачните висини, ще бъда подобен на Всевишния. Но ти си свален в ада, вдън преизподнята.“ (Исая 14: 12-15).

Очевидно е, че всички тези двуполови, развратни „богини“ символизируют едно и също същество!

Има една друга древна графика, на която присъстват същите изображения на полумесеци и звезда. Това е бафомет – сатана, двуполовият паднал ангел, изобразен с женски гърди и мъжки полов член.

Има и други подобни изображения:

Друг интересен езически символ, който беше споменат по-рано, е свързан с другата главна богиня, отново наречена

„майка“. Припомняме: Култът на Кибела (Magna Mater) е въведен в Рим на 4 април 204 пр. Р.Х., **когато „черният камък“ (метеорит), символ на богинята, е преместен от Песинт, (Фригия) и е поставен в Палатинския храм.**

СЕГА ТОЗИ ЧЕРЕН КАМЪК ОТ МЕТЕОРИТ СЕ НАМИРА В МЕКА, В КААБА. ВГРАДЕН Е В НЕЩО КАТО СРЕБЪРЕН ЖЕНСКИ ПОЛОВ ОРГАН И Е ЦЕНТРАЛЕН КУЛТОВ ЕЛЕМЕНТ НА ПОКЛОНЕНИЕ В ИСЛЯМА:

**"СВЕЩЕНИЯ" ЧЕРЕН
КАМЪК, ВГРАДЕН В ХРАМА
КААБА**

[ВИЖТЕ ЦЯЛАТА СТАТИЯ](#)

ИЗТОЧНИЦИ:

Encyclopedia Britannica

Oxford Companion to World Mythology, p.32

Hesiod, *Theogony*

Edwards, Charles M. (July 1986). "The Running Maiden from Eleusis and the Early Classical Image of Hekate". *American Journal of Archaeology*. Boston, Massachusetts: Archaeological Institute of America.

d'Este, Sorita & Rankine, David, *Hekate Liminal Rites*, Avalonia, 2009

David Ulansey „*The Origins of the Mithraic Mysteries*“. Oxford University Press, revised paperback, 1991

Lynn E. Roller, *In search of God the mother: the cult of Anatolian Cybele*. Berkeley, Calif.: University of California Press, 1999

Miles, Richard (2011). *Carthage Must Be Destroyed: The Rise and Fall of an Ancient Civilization*. Penguin. p. 68

Rezgui, Sadok (1989). *Les chants tunisiens* (in French). Tunis: Maison tunisienne de l'édition.